

'Feminisme er alt, hvad jeg gør'

Heidi Mortenson leger med fordommene om det mandlige og kvindelige som elektronisk musiker og performer. Feminisme er for hende en del af musikken, hverdagen og livet mere end politiske kampråb

Vælg selv. En booker sagde engang til Heidi Mortenson: -Du kan være hende den dygtige, men besværlige og kontrollerende heks, eller du kan være hende den smukke, søde men lidt hjælpeløse, som mændene tager sig af.- Foto: Sigrid Nygaard

Et par klassiske hvide herreunderbukser vejrer som logo på Heidi Mortensons hjemmeside, hvor man kan følge med i hendes koncertkalender, høre musik og se videoer fra hendes show. Et lille tegnet overskæg eller et fuldskæg sniger sig ofte ind på Heidi Mortensons ansigt, både når hun optræder og på Mortensons sidste to plade-covers. Ikke fordi hun ønsker at være en mand, men som en del af en leg. Heidi Mortenson leger med kønnet, forventningerne og udtrykket, ligesom hun leger med teknikken, lydene og stemmen.

"Jeg klædte mig ud som en dreng og malede et skæg, når jeg optrådte, for

at spørge: Hvad nu, hvis jeg var en dreng? Var det så lige så interessant, det jeg lavede?," forklarer Heidi Mortenson, der dog er gået væk fra det påmalede skæg, fordi det ikke giver mening for hende længere. Men det drengede består.

"Jeg er jo stadig helt atypisk i forhold til de fleste kvinder, der går på scenen og spiller. Jeg har aldrig kjole eller pynt på, men herrejakke eller lange underbukser. Men det er også min måde at give fingeren til musikbranchens Fætter Guf, der tjener penge på, at kvinder udstiller sig selv, for hvad skal de bruge en kvindelig musiker til, der ser sådan her ud?"

Den spinkle mørkhårede pige i den store joggingtrøje, lilla lærredsbukser og et par gamle herresko har spillet elektronisk musik på sin helt egen måde de sidste ti år, udgivet musik på sit eget pladeselskab, med sine egne design på coveret og sig selv som manager ved koncerter over det meste af Europa. I dag studerer hun på fjerde år på Musikkonservatoriets linje for elektronisk musik i Århus.

Feminist uden kampråb

Heidi Mortenson er feminist, men uden de politiske kampråb. Hun tager kampen dér, hvor hun er, og i det, hun beskæftiger sig med.

For det er i mødet med omverdenen, at hun bliver konfronteret med sin rolle som kvinde. "Jeg tænker ikke automatisk, at jeg er kvinde, og derfor laver jeg musik på den måde eller skriver på den måde.

Det er mere i situationer sammen med andre mennesker, at jeg lægger meget mærke til, at jeg er hunkøn," siger Mortenson.

Som én ud af fire kvinder blandt de cirka 30 studerende på den elektroniske musiklinje, sker det ofte i undervisningen, at Heidi Mortenson mærker den - irriterende - lille forskel. Især den sproglige

BLÅ BOG

Heidi Mortenson er 33 år og født i Vestjylland. Hun er elektronisk musiker og performer, har boet 12 år i Barcelona og Berlin og er nu studerende på Musikkonservatoriet i Århus' linje for elektronisk musik.

Hun har udgivet to albums og en EP og har sit eget pladeselskab Wired. Hun optræder mest i udlandet og har arbejdet sammen med blandt andet Lise Westzynthus, Scream Club og Kevin Blechdom.

forskelsbehandling skurrer i Heidi Mortensons ører. At en speciel funktion inden for musikmiljøet bliver omtalt som mandlig, vil hun ikke bare sidde overhørig.

"Det kan godt være, at folk er vant til at bruge den term og ikke lægger mærke til, hvor diskriminerende det er. Mange bliver da også lidt irriterede over, at jeg foreslår, at vi bruger andre ord, men det er altså forkert og skaber en ulighed. Vi bliver nødt til at starte et eller andet sted og lave om på den dybtliggende forskelsbehandling, som ligger i sproget, for der er virkelig noget at komme efter" siger Heidi Mortenson.

At være i musikbranchen kan i sig selv provokere Heidi Mortenson, fordi den også er med til at producere det medieoppustede idealbillede af smukke og sexede kvinder, der slet ikke repræsenterer helt almindelige, menneskelige kvinder.

"Der var engang en booker, der sagde til mig, at i musikbranchen er der kun to roller for kvinder: 'Du kan være hende den dygtige, men besværlige og kontrollerende heks, eller du kan være hende den smukke, søde, men lidt hjælpeløse, som mændene tager sig af.' Mens mænd i musik har langt flere roller de kan spille," mener Heidi Mortenson.

"Problemet er jo ikke, at der ikke er nok kvindelige musikere, men at dem, der sidder og vælger musik, er mænd, og de vælger det, som de kan lide og kan relatere til, og det er tit også musik spillet af mænd," siger Heidi Mortenson.

Spørgsmålet er så, hvad hun gør for at ændre på den ulighed, der er så dybt indgroet i musikbranchen - og de fleste andre brancher.

"Jeg synes, at jeg ændrer noget via det, som jeg laver. Jeg har f.eks. udgivet en samling numre kun med kvindelige kunstnere uden at promovere den som sådan, for det er her, jeg tror, at det går galt," mener Heidi Mortenson.

Skab dit eget liv

Mortensons musik er ikke beklædt med feministiske budskaber, fordi hun

oftest benytter sig af meget simple og spontane ordvalg og processer. Det er i hendes udtryk på scenen og hendes måde at klare sig selv på, at hun håber andre kan finde inspiration.

"For mig er forbilleder meget, meget vigtige, fordi de fortæller mig, at jeg da også bare kan lave mit eget pladeselskab, hvis hun kan," siger Mortenson. Hendes egne forbilleder er primært sorte, kvindelige musikere, der bryder normerne. Som f.eks. Millie Jackson, der er sangerinde fra 60'erne og 70'erne og en af de første rappere.

"Hun var stærk, sagde sin mening, brød regler og normer og fik sine budskaber ud, så både mænd og kvinder kunne forstå det. Det er også det, der er formålet med min musik," siger Heidi Mortenson.

Udover musikken er det at forlange respektfuld behandling og tage ansvar for at skabe sit eget liv to andre vigtige elementer i Mortensons kamp for ligestilling.

"Det ville være kedeligt, hvis jeg ikke selv havde taget ansvar og selv kunne få lov at skabe noget. Det er den store essens her i livet for mig. Det er da også fint, at mange kvinder har behov for mand, hus og børn, for det er jo også at skabe noget. Men man må selv tage ansvar for at udvikle sig, skabe forståelse for omverdenen og gøre sin del for, at vi får mere lige forhold, ellers mister vi store dele af pointen med det hele," slutter Heidi Mortenson.

Skrevet af: [Lise Richter](#)